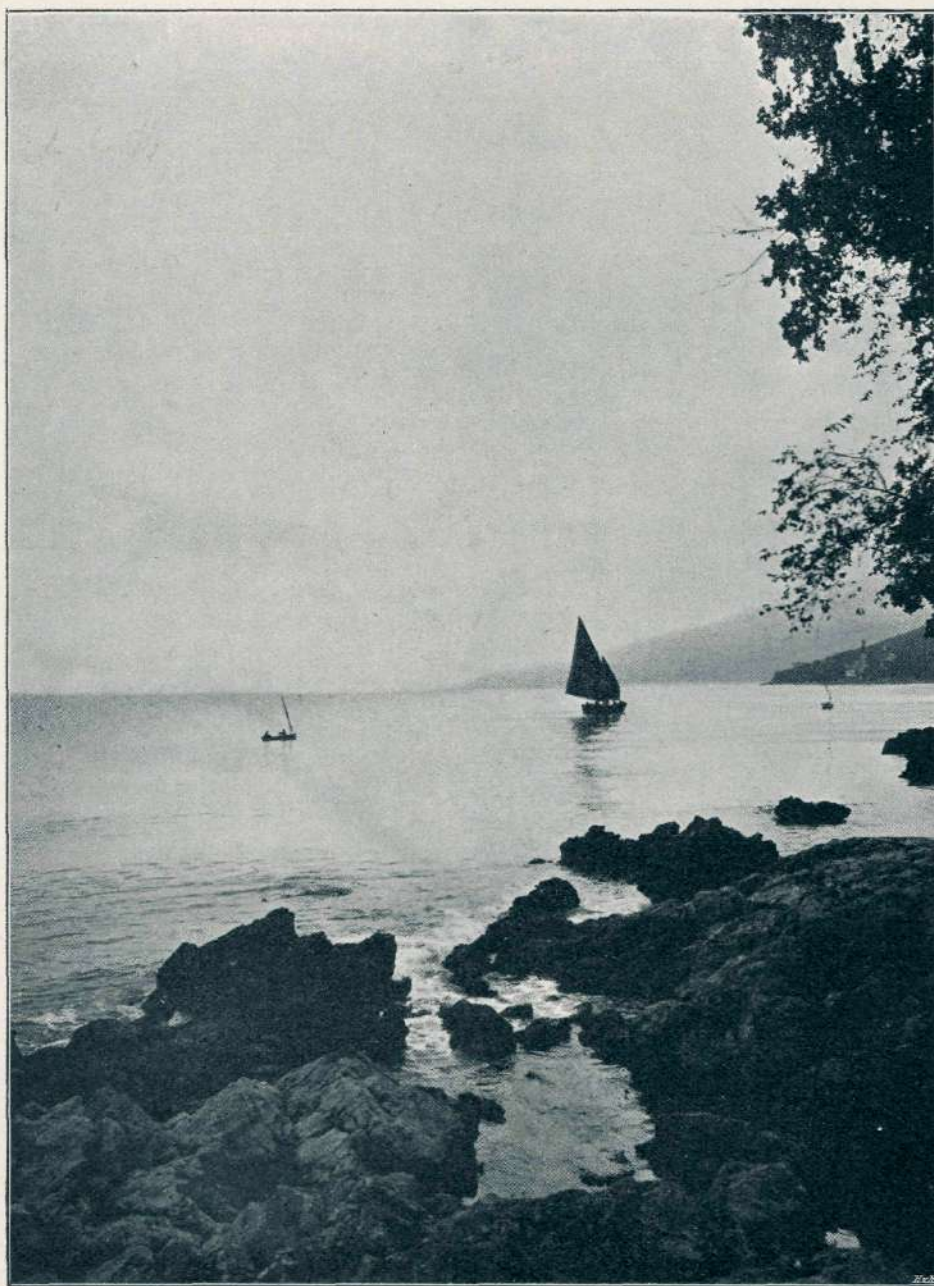

NA MORJU PRI OPATIJI.

doli v travo in odtrgal veliko kresnico, ki je cvetela tik njega. Zataknil jo je v Tončkine lase in hipoma se domislil in je vstal.

„Čakaj, Tončka, tako lepo te bom napravil, kakor sem videl v mestu . . . Čakaj, Tončka!“ . . .

Vstal je in ji je razplel kiti in je razpustil njene težke plave lase po hrbtu in po ramah

in je natrgal kresnic in drugih rož in jih zataknil po laseh. Potem je stopil korak pred njo in jo je opazoval z živimi očmi. Tako bled in tako silno droben je bil njen obraz, polno milobe je bilo v njem in modre oči so bile tako globoke in brezdanje . . .

„Vidiš Tončka, to se ne prispodobi na paši!“ . . .